

at yde Communen nogen Bestyttelse. Jeg siger: Er der ingen Myndighed, hvorunder en saadan stakkels Commune kan finde Bestyttelse, saa er det paa høie Tid, at vi træde frem her i Salen og staae den Bestyttelse. Det er dette, jeg vil gjøre, og det er min Hovedgrund, hvorfor jeg støtter nærværende Forslag. Jeg mener, at naar der foreligger ikke enkelte, men adskillige Exempler af den Art, jeg her har nævnt, saa forekommer dette mig at være tilstræffeligt til, at man ikke kan forsvare at nægte Sagen Fremme.

Alberg: Jeg skal begynde med at gjøre en lille Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Det forekom mig, at der var nogen Modsigelse i, hvad det ærede Medlem anførte. Han roste sig først af, at der i Viborg Amt var en saa overordentlig Bevægelse til disse Sogne- og Amtsraadsvalg, og ved Siden deraf anførte han, at Amtsraadsvalgene vare faldne saa uheldigt ud, at de hellere maatte være foretagne af Regjeringen; men det forekommer mig, at Sylden derfor maa søges hos Valgerne. Saaledes som Amtsraadets Sammensætning nu foregaaer, er det virkelig den almindelige Gaardmandsclasse, der vælger Fleertallet af Amtsraadsmedlemmerne, og saaledes som det blev bestemt ved den sidst vedtagne Communallov, kan Modparten, der vælges af de høist Bestattede, selv om Amtmanden staaer sig paa dens Side, hvilket ikke saa nær er Tilfældet i alle Sager, ikke gennemføre nogen Sag imod de Andres Villie. Derfor forekommer det mig, at det var en Modsigelse, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, idet han først omtalte den Bevægelse, der fandt Sted, og dernæst sagde, at Amtsraadets Sammensætning var saa slet, at det hellere i det Hele maatte vælges af Regjeringen. Jeg kan, som sagt, ikke forstaae Andet, end at Sylden for, at Amtsraadet efter det ærede Medlems Mening er saa slet sammensat, hovedsagelig maa søges hos Valgerne selv; det er min Opfattelse.

Det er utvilsomt en smuk Tanke, som

den ærede Forslagsstiller har gjort sig til Talsmand for; det er altid overmaade smukt at være Talsmand for de Smaa, men et andet Spørgsmaal er det, hvorvidt der er nogen egentlig Trang til det Lovforslag, han er fremkommet med. Det forekommer mig, at dets Nødvendighed er meget tvivlsom, og jeg har endnu ikke hørt en eneste Stemme hæve sig for, at det var afgjort nødvendigt, at man nu fik en saadan Forandring i Sagen og Amtsraadens Sammensætning, som det her foreliggende Lovforslag tilfigter. Jeg har ikke hørt Noget, som for Alvor har dristet sig til at sige, at der i den Henseende var nogen Bevægelse tilstede for eller nogen egentlig Trang til en saadan Forandring, og det forekommer mig ogsaa, at der er noget Besynderligt i, at man, uagtet man, dengang vi forhandlede Landcommunalloven, gjorde sig saa megen Uleilighed for at faae alle Bestemmelser vedrørende dette Forhold ind i Loven, nu efter 3 Aars Forløb skulde komme til at tage fat paa Valgloven, thi saa vilde gaabentbart det Fornuftigste have været, at man havde ladet hele Valgloven være aldeles udenfor de øvrige Bestemmelser, saa havde det været meget lettere at komme til at rokke ved den, end det nu er. Den ærede Forslagsstiller gav en historisk Oversigt over vor kommunale Udvikling siden 1841 og meente, at Grundlovens Bud med Hensyn til Kommunernes Selvstyrelse endnu slet ikke var gennemført; men deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Grundlovens § 91, som omtaler dette Spørgsmaal, berører aldeles ikke Sammensætningen eller Valgspørgsmaalet, den taler blot om Selvstyrelse, og det forekommer mig, at, naar man vil see hen til, hvorledes vore kommunale Forhold nu ere ordnede, saa kan man, naar man ikke vil være uretfærdig imod den bestaaende Tilstand, dog ikke nægte, at vi have Selvstyrelse. Kommunerne have efter min Formening den Frihed, som kan ansees for rigtig og gavnlig for dem, i alt Fald for Dieblilket, og dengang vi behandlede den sidste Communallov, var der, om ikke her i Salen, saa dog udenfor, Betænkelighed ved at give en saa stor Frihed, fordi man troede, at Kommunerne ikke endnu vare fuldstændig modne til at udføre de Gjern, som